

Legea privind regimul juridic al adopției, legea nr. 273/2004 republicată 2009
Legea adopției

Capitolul I
Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Prezenta lege reglementează instituirea juridică a adopției.

(2) În scopul supravegherii și sprijinirii acțiunilor de protecție a drepturilor copilului prin adopție și al realizării cooperării internaționale în domeniul adopției se înființează Oficiul Român pentru Adopții, organ de specialitate al administrației publice centrale, denumit în continuare oficiu. Acesta este desemnat să aducă la îndeplinire obligațiile ce sunt impuse statului român în materia adopției prin convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

(3) Organizarea și funcționarea oficiului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2.- (1) Adopția este instituția juridică prin care se stabilește filiația între cel care adoptă și copil, precum și rudenția între copil și rudele adoptatorului.

(2) Adopția reprezintă o măsură specială de protecție a copilului lipsit în mod permanent sau temporar de mediul sau familial sau care în interesul său superior nu poate rămâne în acest mediu.

Art. 3.- Autoritățile sau instituțiile care intervin în orice mod în toate etapele procesului de adopție sunt obligate să respecte următoarele principii:

- a) principiul intereselor superioare ale copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținând seama de originea sa etnică, religioasă și lingvistică;
- d) principiul informării copilului în raport cu vârsta și gradul său de înțelegere;
- e) principiul subsidiarității adopției internaționale față de adopția internă și față de orice altă măsură de protecție care asigură îngrijirea corespunzătoare a copilului în țară;
- f) principiul celerității oricărei decizii referitoare la copil;

Art. 4. – Pe tot parcursul procesului de adopție, direcția pentru protecția drepturilor copilului, denumită în continuare direcție, este obligată să ofere copilului informații și explicații clare, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la persoana sau familia adoptatoare și rudele acesteia.

Capitolul II
Condițiile încuviințării adopției

Art. 5. - (1) Adopția va fi încuviințată numai dacă aceasta este în interesul superior al copilului.

(2) Copilul poate fi adoptat până la dobândirea capacității depline de exercițiu.

(3) Copilul poate fi adoptat numai de către o persoană denumită în continuare adoptator sau, simultan ori succesiv, de către două persoane unite prin căsătorie, denumite în continuare familie adoptatoare.

(4) Persoana care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu poate fi adoptată numai de către adoptatorul sau familia adoptatoare care a crescut-o în timpul minorității sale.

Art. 6. - (1) Adopția între frați este interzisă.

(2) Adopția a doi soți de către același adoptator sau familie adoptatoare este interzisă.

Art. 7. - (1) Pot adopta numai persoanele care au capacitate deplină de exercițiu și care sunt cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât cel pe care doresc să-l adopte.

(2) Pentru motive temeinice, instanța judecătorească poate încuviința adopția chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptatori este mai mică de 18 ani.

Art. 8 Adopția va fi încuviințată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) consimțământul părinților copilului care urmează să fie adoptat a fost exprimat în forma autentică și a rămas irevocabil;
- b) consimțământul celui care adoptă a fost exprimat în forma autentică; dacă persoana care dorește să adopte este căsătorită este necesar și consimțământul celuilalt soț cu excepția cazurilor în care acesta este în imposibilitate de a-și manifesta voința;
- c) consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani a fost exprimat în fața instanței;
- d) hotărârea judecătorească de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești a rămas definitivă și irevocabilă;
- e) adoptatorul sau familia adoptatoare au fost atestate în condițiile prezentei legi;
- f) avizul favorabil al direcției a fost eliberat.

Art. 9. – (1) Consimțământul la adopție trebuie să fie exprimat de către părinții copilului.

(2) Dacă unul dintre părinți este decedat, necunoscut, declarat judecătorește mort sau dispărut, pus sub interdicție, decăzut din drepturile părintești, sau, din orice împrejurare, în neputință de a-și manifesta voința, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător.

(3) Dacă ambii părinți ai copilului sunt decedați, necunoscuți, declarați judecătorește morți sau dispăruți, puși sub interdicție, decăzuți din drepturile părintești sau se află în orice situație care determină imposibilitatea de a-și manifesta voința consimțământul prevăzut la alin. (1) nu este necesar.

(4) În cazul adopției prevăzute la art. 5 alin. (4), consimțământul părinților nu este necesar.

Art. 10. - (1) Părinții copilului trebuie să își dea consimțământul la adopție în mod liber și în cunoștință de cauză. Direcția este obligată să asigure consilierea și informarea părinților înainte exprimării consimțământului de către aceștia.

(2) Consimțământul trebuie să fie dat necondiționat și în urma unei informări corespunzătoare asupra consecințelor sale, în special asupra încetării ca urmare a încuviințării adopției, a legăturilor de rudenie între copil și familia în care s-a născut.

(3) Consimțământul nu este valabil când este afectat de eroare, violență, dol sau când este exprimat ca urmare a unor promisiuni de bani, bunuri, servicii sau alte foloase necuvenite.

(4) Consimțământul la adopție trebuie să fie exprimat în forma autentică. Declarația autenticată de consimțământ la adopție trebuie să prevadă dacă părintele a fost informat și consiliat în condițiile alin. 1 și 2.

Art. 11. - (1) Consimțământul părinților copilului la adopție poate fi exprimat numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la nașterea copilului.

(2) Părintele poate revoca consimțământul în termen de 45 de zile de la data înscrisului autentic prin care el a fost exprimat.

(3) În termen de 15 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), direcția este obligată să solicite instanței pronunțarea unei hotărâri judecătorești de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești.

Art. 12. – (1) Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare va fi exprimat la expirarea perioadei pentru care copilul i-a fost încredințat în vederea adopției.

(2) Consimțământul la adopție trebuie să fie exprimat în forma autentică. Declarația autenticată de consimțământ trebuie să prevadă că adoptatorul a luat la cunoștință de starea de sănătate a copilului.

(3) Dispozițiile art. 10 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Art. 13. Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale și condițiile materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului, adresând în acest sens o cerere direcției competente.

Art. 14. - (1) Evaluarea garanțiilor morale și a condițiilor materiale pe care adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să le îndeplinească se va face de către direcția de la domiciliul acestora, ținând seama de:

- a) personalitatea, starea sănătății și situația economică a adoptatorului/familiei adoptatoare, viața sa familială, condițiile de locuit, aptitudinea sa de educare a copilului;
- b) motivele pentru care adoptatorul/familia adoptatoare dorește să adopte copilul;
- c) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei doi soți solicită să adopte un copil, celălalt sot nu se asociază la cerere;
- d) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta;
- e) religia adoptatorului.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării menționate la alin. (1), direcția de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare, în termen de cel mult 3 luni de la data depunerii cererii, decide dacă aceștia sunt sau nu apti să adopte. În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția eliberează atestatul de familie sau persoana aptă să adopte, denumit în continuare atestat.

(3) Atestatul emis de direcție este valabil pentru o perioadă de un an. Valabilitatea acestui atestat poate fi prelungită anual cu condiția respectării aceluiași condiții prevăzute la alin. (1).

Art. 15. – (1) După eliberarea atestatului, direcția este obligată să asigure pentru adoptator sau familia adoptatoare pregătirea necesară pentru a-și asuma în mod corespunzător rolul de părinte.

(2) Pregătirea menționată la alineatul precedent este obligatorie pentru adoptatorul sau familia adoptatoare care urmează să primească un copil în încredințare în vederea adopției.

Capitolul III Procedura adopției interne

Art. 16. – În cazul adopției interne, adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să aibă domiciliul în România.

Art. 17. - (1) Dacă planul individualizat de îngrijire pentru copil are ca finalitate adopția internă, direcția va sesiza, în termen de 30 de zile, instanța competentă pentru pronunțarea unei hotărâri de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești.

(2) Direcția poate înainta instanței acțiunea de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești numai după notificarea părinților copilului asupra intenției sale.

Art. 18 - (1) Cererea de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești se soluționează cu celeritate.

(2) Citarea părinților și a direcției este obligatorie.

(3) Instanța admite cererea de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești numai dacă direcția a efectuat toate demersurile necesare pentru menținerea sau reintegrarea copilului în familia naturală sau largită .

(4) Odată cu rămânerea irevocabilă a hotărârii instanței judecătorești copilul este considerat adoptabil, iar drepturile părintești se exercită de către direcție.

Art. 19. - În interesul superior al copilului, instanța poate decide redarea exercitiului drepturilor părintești sau transferul acestora către un membru al familiei lărgite, la cererea acestora, numai în cazul în care copilul nu a fost încredințat în vederea adopției în termen de 1 an de la data rămânerei definitive și irevocabile a hotărârii de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești.

Art. 20. – (1) La nivel național se organizează o evidență cu privire la copiii adoptabili, a adoptatorilor sau familiilor adoptatoare, precum și a adopțiilor incuviințate.

(2) Oficiul are obligatia organizarii evidentei prevazute la alin. (1), întocmind în acest sens un Registru Național pentru Adopții.

Art. 21. - (1) Directia transmite oficiului toate informațiile cu privire la fiecare copil adoptabil, în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești.

(2) De asemenea, directia transmite oficiului toate informatiile cu privire la persoanele sau familiile pentru care s-a emis atestatul prevăzuta la art.14 alin. (2), în termen de 5 zile de la emiterea acesteia.

Art.22. - (1) După comunicarea informațiilor prevăzute la art.21 alin.(1), directia efectuează, în termen de 45 de zile, demersurile necesare identificării în raza sa teritorială, a celei mai potrivite persoane sau familii pentru copil, analizand cu prioritate posibilitatea incredintarii acestuia in vederea adoptiei catre o ruda pana la gradul IV inclusiv, asistentul maternal profesionist la care se afla copilul sau alta persoana/familie la care copilul este plasat.

(2) Daca nu exista solicitari din partea persoanelor/familiilor prevazute la alin. (1) ca avand prioritate, directia efectueaza demersurile de identificare ale unei persoane sau familii potrivite pentru copil dintre cele prevazute la art. 21 alin. (2).

(3) Dacă în termenul prevăzut la alin. (1), directia nu a identificat o persoana sau familie adoptivă cu domiciliul situat în raza sa teritorială, aceasta solicită oficiului recomandarea unui numar de 5 persoane sau familii înscrise în Registrul Național pentru Adopții, care le va transmite de îndată.

(4) În situația în care nici una din cele 5 persoane sau familii nu este potrivită, directia solicită oficiului recomandarea altor 5 persoane sau familii aflate în evidența sa.

Art. 23. - (1) Directia de la domiciliul copilului verifică si constată compatibilitatea acestuia cu o persoană sau familie care dorește să adopte și în situația în care constată că această alegere corespunde interesului superior copilului, decide încredințarea acestuia în vederea adopției. Se va notifica despre aceasta oficiul în vederea efectuării mențiunilor necesare.

(2) Determinarea compatibilității se realizează ținând seama în mod obligatoriu de caracteristicile și nevoile copilului, dorințele și opiniile exprimate de acesta. Interesul superior al copilului trebuie luat în considerare cu prioritate.

(3) Incredintarea in vederea adoptiei se dispune de catre directia de la domiciliul copilului pentru o perioada de cel putin trei luni.

Art. 24. - (1) Directia ia măsurile necesare pentru ca frații să fie încredințați împreună.

(2) Încredințarea separată a fraților în vederea adopției se poate face doar în situații excepționale și numai dacă acest lucru este în interesul lor.

Art. 25. - Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în cazul în care copilul este rudă până la gradul IV inclusiv cu persoana care dorește să-l adopte, precum si in cazul in care unul dintre sotii adopta copilul celuilalt sot. În această situație persoana care dorește să adopte poate solicita încuviințarea adopției direct instanței judecătorești în condițiile prezentei legi, dar nu mai tarziu de data încredințării copilului în vederea adopției unei alte persoane sau familii.

Art. 26. - (1) Pe durata încredințării copilului în vederea adopției, exercitarea drepturilor și obligațiilor părintești cu privire la persoana copilului se exercită de către persoana sau familia căreia i-a fost încredințat.

(2) Dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către directia competentă care îl poate delega persoanei sau familiei la care a fost încredințat.

Art. 27. - (1) În perioada încredințării copilului in vederea adopției, directia va urmari evoluția copilului și a relatiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat, intocmind in acest sens rapoarte bilunare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredințare direcția dispune cu privire la avizarea sau neavizarea adopției. Eliberarea avizului prelungește de drept perioada pentru care copilul a fost încredințat în vederea adopției până la încuviințarea sau respingerea de către instanța judecătorească a cererii privind adopția.

Art. 28. - (1) Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

(2) Instanța judecătorească nu va încuviința adopția decât dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția corespunde interesului superior al copilului.

(3) Cererea de încuviințare a adopției se formulează de către adoptatorul sau, după caz, familia adoptatoare pentru care s-a emis avizul prevăzut la art. 27 alin. (2) și va fi însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului în copie legalizată;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului;
- c) hotărârea judecătorească de constatare a încetării exercitiului drepturilor părintești;
- d) atestatul adoptatorului sau familiei adoptatoare;
- e) dispoziția de încredințare în vederea adopției;
- f) avizul favorabil la adopție;
- g) certificatele de naștere ale adoptatorului sau familiei adoptatoare în copie legalizată;
- h) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau familiei adoptatoare în copie legalizată;
- i) cazier judiciar al adoptatorului;
- j) certificat medical privind starea de sănătate a adoptatorului;
- k) documentele doveditoare cu privire la situațiile prevăzute la art. 9 alin. (2) și (3).

Art. 29. - (1) Cauzele privitoare la încuviințarea adopției se judecă în prima instanță de tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul copilului.

(2) Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă, potrivit alin.(1), se judecă de Tribunalul București.

(3) Hotărârile pronunțate în cauzele având ca obiect încuviințarea adopției sunt supuse recursului. Instanța competentă să judece recursul este curtea de apel.

Art.30. - Cererile privitoare la încuviințarea adopției sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

Art.31. - (1) Instanța soluționează cererea pentru încuviințarea adopției în camera de consiliu, în complet constituit din doi judecatori. Cauzele referitoare la încuviințarea adopției se judecă de judecatori special desemnați de ministrul Justiției.

(2) Judecarea cererii se face cu citarea direcției care îl reprezintă pe copil, a persoanei sau familiei adoptatoare și cu participarea obligatorie a procurorului. Adoptatorul sau familia adoptatoare poate fi reprezentată de către un avocat al cărui onorariu va fi stabilit și achitat de către Oficiu.

(3) Instanța poate administra orice probe admise de lege.

(4) Consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este cerut în instanță.

Art. 32 (1) Direcția de la domiciliul copilului va urmări și va întocmi rapoarte trimestriale cu privire la evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părinții săi adoptivi cel puțin doi ani după încuviințarea adopției.

(2) Direcția de la domiciliul copilului are obligația să asigure părinților adoptivi servicii post-adopție.

Capitolul IV

Procedura adopției internaționale

Art. 33. – (1) În sensul prezentei legi, adopția internațională are efectele prevăzute la art. 2 și presupune deplasarea copilului pe teritoriul altui stat, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească.

(2) Adopția internațională intervine la cererea formulată de către o persoană sau familie care nu are domiciliul în România.

(3) Adopția internațională poate fi încuviințată numai în situația în care nu s-a putut realiza adopția internă și dacă nu a fost posibilă luarea unei măsuri de protecție care să asigure îngrijirea corespunzătoare

nevoilor copilului în România. (~~Varianta: Adoptia internațională poate fi încuviințată numai pentru copiii ai căror părinți sunt necunoscuți, decedați, declarați judecătorește morți sau dispăruți.~~)

Art. 34. - Oficiul este autoritatea centrală română abilitată să asigure respectarea tuturor obligațiilor ce revin statului român în domeniul adopției internaționale asumate de acesta prin Legea nr. 84/1994 pentru ratificarea Convenției asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, denumită în continuare Convenția de la Haga.

Art. 35. - (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au domiciliul pe teritoriul altui stat și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise oficiului prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau a organizațiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt semnatare ale convenției de la Haga, organizațiile acreditate ale acestora trebuie să fie autorizate și de oficiu, în conformitate cu standardele elaborate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 36. - Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare va fi primită numai dacă autoritățile centrale competente din statele respective sau organizațiile sale acreditate sau autorizate în condițiile legii atestă că:

- (a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinesc condițiile de eligibilitate și sunt apti să adopte în conformitate cu legislația în domeniul adopției din statul în care aceștia își au domiciliul;
- (b) adoptatorul sau familia adoptatoare au beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției;
- (c) sunt asigurate servicii post-adopție pentru copil și familie.

Art.37. - (1) Cererile transmise oficiului vor fi însoțite de următoarele documente:

- (a) un raport cuprinzând informații cu privire la identitatea persoanelor care doresc să adopte, capacitatea legală și aptitudinea lor de a adopta, situația lor personală, familială, materială și medicală, mediul social, motivele care îi determină să adopte un copil din România, precum și cu privire la copiii pe care ar putea să-i primească spre adopție; concluziile raportului vor fi susținute prin documentele eliberate de autoritățile competente din statul respectiv;
- (b) certificatele de naștere și căsătorie ale persoanelor care doresc să adopte, în copie legalizată, precum și cazierul lor judiciar;
- (c) raport medical întocmit separat pentru fiecare adoptator ;
- (d) un act, eliberat de autoritățile prevăzute la art. 35 alin. (1) și (2), din care să rezulte că există garanția că adoptatul să intre și să locuiască în statul străin, cât și pentru urmărirea evoluției lui după adopție pe o perioadă de minim doi ani;

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și d) vor fi prezentate în original și însoțite de traducerea autenticată în limba română.

Art. 38. - În vederea încuviințării adopției internaționale, direcția de la domiciliul copilului atestă prin dispoziție respectarea prevederilor art. 33 alin. (3). Dispoziția se transmite oficiului, în termen de 5 zile de la emiterea ei, solicitându-se, totodată, recomandarea unor persoane sau familii cu domiciliul în străinătate care doresc să adopte. Dispoziția va fi însoțită de un raport care să cuprindă toate datele și informațiile relevante privitoare la copil.

Art. 39. - (1) La solicitarea direcției, oficiul recomandă acesteia, în termen de 15 zile, un număr de 5 persoane sau familii care doresc să adopte, aflate în evidența sa.

(2) Recomandarea acestor persoane sau familii se face ținând seama în primul rând de ordinea înregistrării cererilor, precum și de vârsta, sexul și educația copilului, originea sa etnică, religioasă sau culturală, precum și de orice alte nevoi care susțin interesul superior al copilului.

Art. 40. – Directia selecteaza persoana sau familia care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 13, directorul acesteia emitand o dispozitie in acest sens.

Art. 41. - Directia notifică oficiului dispozitia cu privire la selectarea celor mai potriviți părinți adoptivi pentru copil, in termen de 5 zile de la emiterea sa.

Art. 42. - Oficiul notifică autorităților centrale competente sau organizațiilor acreditate sau autorizate din statul părinților adoptivi selectarea acestora, in termen de cinci zile de la data primirii dispozitiei.

Art. 43 - Oficiul va solicita autoritatii centrale competente sau organizației acreditate sau autorizate din statul primitor sa-i comunice urmatoarele:

- a) acordul adoptatorului sau familiei adoptatoare cu privire la dispozitia prevazuta la art.40;
- b) incuviintarea in scopul incredintarii copilului in vederea adoptiei, atunci când o asemenea incuviintare este cerută de legea statului respectiv;
- c) este de acord ca procedura de adopție să continue;
- d) copilul este autorizat să intre și să locuiască permanent in statul primitor.

Art. 44. - Pe baza informatiilor si documentelor mentionate la art. 43, oficiul transmite directiei competente, in termen de cinci zile, confirmarea selectarii adoptatorului sau familiei adoptatoare.

Art. 45. - (1) Persoana sau familia selectata are obligatia să se deplaseze în România pentru o perioadă de cel puțin 5 zile, pentru a-i fi prezentat copilul.

(2) Directia întocmește un raport care menționează rezultatele și modul în care s-a realizat activitatea prevăzuta la alin.(1) și sesizeaza instanta judecatoreasca pentru incredintarea copilului în vederea adoptiei.

Art 46. – (1) Tribunalul in a carui raza teritoriala se afla domiciliul copilului se pronunta, dupa verificarea conditiilor prevazute la art. 43 si art. 45, asupra incredintarii copilului in vederea adoptiei la adoptatorul sau familia adoptatoare pentru o perioada de cel putin 3 luni.

(2) Prevederile art. 29 – 31 sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 47. – Copilul poate parasi teritoriul Romaniei impreuna cu adoptatorul sau familia adoptatoare numai dupa ramanerea definitiva si irevocabila a hotararii prin care s-a dispus incredintarea.

Art. 48. – (1) Pe perioada incredintarii in vederea adoptiei, oficiul are obligatia de a urmari evolutia copilului, prin intermediul autoritatii centrale competente sau organizației acreditate sau autorizate din statul primitor.

(2) In scopul indeplinirii obligatiei prevazute la alin. (1), oficiul trebuie sa solicite transmiterea de rapoarte bilunare autoritatii centrale competente sau organizatiei acreditate sau autorizate din statul primitor.

Art. 49. - In situatia in care mentinerea copilului incredintat la adoptatorul sau familia adoptatoare nu mai este in interesul sau superior, oficiul este obligat sa intreprinda toate demersurile pentru a asigura inapoierea acestuia in tara.

Art. 50. – (1) Daca la sfarsitul perioadei de incredintare se constata ca este in interesul copilul sa ramana la adoptator sau la familia adoptatoare, oficiul sesizeaza instanta judecatoreasca in vederea incuviintarii adoptiei.

(2) Cererea privind încuviințarea adopției este transmisă după îndeplinirea procedurilor legale instanței judecătorești competente, numai prin intermediul Oficiului.

(3) Prevederile art. 29 - 31 sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 51. - În cazul adopției internaționale, oficiul va elibera un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele impuse de Convenția de la Haga, pe care il va transmite instantei judecatoresti.

Art. 52. - Cererea de încuviințare a adopției trebuie să fie însoțită de documentele prevăzute la art. 35-38, art. 40, art. 46, art. 48 alin. (2) și art. 51. Instanța se va pronunța asupra cererii de încuviințare a adopției având în vedere și ca adoptatul să poată beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale.

Art. 53. - (1) Oficiul ia toate măsurile impuse de prevederile Convenției de la Haga în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții.

(2) Oficiul stabilește o taxă unică și fixă pentru adopția internațională, determinată pe baza costurilor maxime aferente tuturor serviciilor necesare finalizării adopției. Plata oricărei alte sume care depășește taxa stabilită este interzisă.

(3) Taxa este defalcată pe categorii de cheltuieli și este adusă la cunoștință persoanei sau familiei adoptatoare.

(4) Plata taxei este efectuată prin transfer bancar în contul special deschis în acest scop de către oficiu .

Art. 54. – Oficiul are obligația să urmărească evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părintele sau părinții săi adoptivi cel puțin doi ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau organizației acreditate sau autorizate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), oficiul trebuie să solicite transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate sau autorizate din statul primitor.

Capitolul V **Efectele adopției**

Art. 55. - (1) Adopția produce efecte numai de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care a fost încuviințată.

(2) Prin adopție se stabilesc raporturi de rudenie între adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și adoptator și rudele acestuia, pe de altă parte.

(2) Raporturile de rudenie încetează între adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și părinții și fireștii și rudele acestora, pe de altă parte. Cu toate acestea, impedimentul la căsătorie izvorât din rudenie se aplică între adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și rudele fireștii ale acestuia, pe de altă parte.

Art. 56. - (1) Adoptatorul are față de copilul adoptat drepturile și îndatoririle părintelui față de copilul său firesc.

(2) În cazul în care cel care adoptă este soțul părintelui firesc al adoptatului, drepturile și îndatoririle părintești se exercită de către adoptator și părintele firesc căsătorit cu acesta.

Art. 57. - (1) Copilul adoptat dobândește prin adopție numele celui care adoptă.

(2) Dacă adopția se face de către doi soți ori de către soțul care adoptă pe copilul celuilalt soț, iar soții au nume comun, copilul adoptat va purta acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței care încuviințează adopția, numele pe care acesta urmează să-l poarte.

(3) Pe baza hotărârii irevocabile de încuviințare a adopției, serviciul de stare civilă competent va întocmi, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

Capitolul VI **Încetarea adopției**

Art. 58. - (1) Adopția încetează prin desfacere sau constatarea nulității.

(2) Cererile privitoare la nulitatea sau desfacerea adopției sunt supuse aceluiași reguli de competență ca și cele pentru încuviințarea acesteia.

Art. 59. - (1) Adopția se desface atunci când este în interesul superior al copilului.

(2) Adopția poate fi desfăcută la cererea copilului care a implinit 10 ani, a direcției de la domiciliul acestuia sau a oficiului sesizat de autoritatea centrală străină sau de organizația autorizată sau acreditată.

(3) Adoptatorul poate cere instanței desfacerea adopției după ce adoptatul a devenit major, dacă acesta a săvârșit față de adoptator fapte grave contrare legii.

(4) Instanța se pronunță și cu privire la numele copilului după desfacerea adopției. La încetarea adopției, adoptatul redobândește numele de familie avut înainte de încuviințarea adopției. Cu toate acestea, la desfacerea adopției, pentru motive temeinice, instanța va putea încuviința ca adoptatul să păstreze numele de familie dobândit prin adopție.

(5) La desfacerea adopției, părinții firești ai copilului redobândesc drepturile și obligațiile părintești, numai dacă nu se ia o altă măsură de protecție a copilului, în condițiile legii.

Art. 60. - Adopția este lovită de nulitate, dacă a fost încheiată cu încălcarea condițiilor prevăzute de lege.

Art. 61. – Hotărârile judecătorești privitoare la desfacerea sau anularea adopției nu sunt supuse apelului.

Capitol VII **Dispoziții finale**

Art. 62. - Donațiile, sponsorizările precum și orice alte daruri făcute de potențialii părinți adoptivi, persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție sunt interzise.

Art. 63. – (1) Fapta părintelui, a tutorelui, a ocrotitorului legal al copilului, a adoptatorului sau a oricarei alte persoane implicate în procesul de adopție care pretinde, ofera sau primește, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului, se pedepsește cu închisoare de la doi la șapte ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta persoanei care în vederea obținerii unui folos material necuvenit intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil.

Art. 64. – Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii cererii.

Art. 65. - (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997 privind regimul juridic al adopției, aprobată prin Legea nr. 87/1998, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 161/2001, Hotărârea Guvernului nr. 502/1997 privind organizarea și funcționarea Comitetului Român pentru Adopții; Hotărârea Guvernului nr. 245/1997 privind criteriile de autorizare a organismelor private care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție, Hotărârea Guvernului nr. 1315/2000 privind unele măsuri pentru protecția copilului prin adopție, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 65. – În termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, partea întâi, prin hotărâre a Guvernului se vor aproba normele metodologice de aplicare a legii. .